

*I. В. Шевчук,
помічник ректора Хмельницького університету управління та права*

ГРОМАДСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ОРГАНИ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ В СФЕРІ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ: ПРАВОВИЙ МЕХАНІЗМ ВЗАЄМОДІЇ

*I. V. Shevchuk,
assistant of rector of Khmelnytsky university of management and law*

PUBLIC ORGANIZATIONS AND STATE AUTHORITIES IN THE SPHERE OF PHYSICAL CULTURE: THE LEGAL MECHANISM OF INTERACTION

У статті розглянуто правові засади взаємодії громадських організацій з органами державної виконавчої влади в сфері фізичної культури та спорту. Розроблено і обґрунтовано контур взаємодії громадських організацій з органами влади. Визначено зміст громадської експертизи та громадського контролю за діяльністю органів державної влади як функції громадської ради регіону в сфері фізичної культури та спорту.

The article considers the legal seadistatud public organizations with bodies of state Executive power in the sphere of physical culture and sporturilor and grounded circuit of interaction of NGOs with the authorities vladimirschina the content of public examination and public control over activity of bodies of state power as a function of the public Council of the region in the sphere of physical culture and sports.

Ключові слова: фізична культура, спорт, регіон, організація, громадськість.

Key words: physicalculture, sport, theregion, organisingthepublic.

Постановка проблеми в загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими та практичними завданнями. Події, що відбулися останнім часом в Україні стали наслідком поглиблення протиріч між існуючою системою влади і громадянським суспільством. Зміст основних конфліктних питань лежить в площині соціально-економічного, правового, організаційного характеру функціонування органів влади, і які обумовлені в першу чергу, системною кризою державного управління. Основними причинами розвитку системної кризи державного управління в Україні стали високий рівень корупції в органах державної влади, дискредитація управлінської та іншої еліт суспільства, низький професіоналізм державних службовців, формування кадрового корпусу не за професійної ознакою, а за партійною, розбалансованість організаційної структури системи державного управління, невідповідність змісту і напрямів діяльності органів державної влади запитам і очікуванням суспільства, формування системи домінант, які забезпечують функціонування системи органів влади лише на благо вузького кола осіб із ігноруванням соціально-економічних, духовних, культурних тощо запитів суспільства та громадян, домінування приватно-кланових інтересів над державними, відсутність усвідомлення широкими масами населення необхідності верховенства права і закону в побудові відносин в площині “влада-суспільство”. Основними наслідками системної кризи державного управління стали параліч державної влади, втрата державними структурами можливостей, потенціалу управлінського впливу, стратегічної ініціативи і творчості, проголошення владними особами популістських обіцянок, кадрові зміни і саме головне, критично велике розшарування суспільства за майновим станом, повне зубожіння та різке зниження рівня життя значної частини населення тощо. На думку багатьох провідних науковців в галузі державного управління [1,2,3,4,5,6] вихід із системної кризи можливий завдяки трансформації функцій і структури, деконцентрації і децентралізації повноважень органів державного управління і влади з поступовим посилення ролі громадськості в управлінні державою, окремими галузями та сторонами суспільного життя, реорганізації державного контролю, підвищення значущості та розширення повноважень громадського контролю за діяльністю органів державної влади, удосконалення управлінської вертикалі, здійсненні ефективного контролю за діяльністю представницьких структур (ради відповідного рівня), впровадження ефективних механізмів впливу на діяльність депутатського корпусу, державної служби, стандартизацію та спрощення системи управлінських послуг на усіх рівнях державної влади тощо. В цьому контексті провідною виступає необхідність формування і організація ефективного функціонування громадянського суспільства в Україні.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розгляд та вирішення проблеми. Як свідчать дослідження [6], поняття “громадянське суспільство” доцільно розуміти через призму прав людини, яке гарантує юридичне рівноправ'я кожної особи по відношенню до інших членів суспільства, так і стосовно держави та різноманітних суспільних об'єднань. Водночас поняття громадянського суспільства не пов'язується безпосередньо з юридичним громадянством людини, тобто з певним узаконеним зв'язком між нею і державою, а з можливістю бути вільним і рівним з іншими учасниками суспільного життя. В Україні громадянське суспільство тільки формується, закладаються підвалини його інституційних основ. Пріоритетним шляхом щодо формування інституційних основ громадянського суспільства виступає механізм взаємодії суспільства та держави через громадські об'єднання. Тому останніми роками підвищується значущість робіт спрямованих на відпрацювання механізму впливу громадян та їх об'єднань на соціально-економічні процеси, на створення умов для прогресивного розвитку держави і суспільства в цілому. Не залишається осторонь від цих процесів і сфера фізичної культури та спорту, в якій історично, соціально обумовлений високий вплив громадських органів управління на стан справ і динаміку розвитку галузі. Як свідчать праці [1,2,3] актуальними наразі залишаються проблеми правового врегулювання взаємовідносин державних та громадських органів управління в справі функціонування та розвитку галузі в Україні так і в регіонах зокрема. Наріжним питанням тут виступає формування та організація громадського контролю за діяльністю органів державної влади в сфері фізичної культури та спорту, правового статусу громадських об'єднань, їх функцій та завдань.

Виокремлення невирішених раніше частин загальної проблеми. Як свідчить проведений аналіз наукових напрацювань, в Україні майже відсутні праці присвячені удосконаленню правового механізму взаємодії громадських організацій з органами державної виконавчої влади в сфері фізичної культури і спорту на регіональному рівні.

Формулювання цілей статті. Дослідити правові засади та обґрунтувати пропозиції щодо удосконалення механізму взаємодії громадських організацій з органами державної виконавчої влади в сфері фізичної культури та спорту на регіональному рівні.

Вклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням одержаних результатів. З моменту набуття Україною незалежності розпочалися активні процеси зміни правової бази, що регламентувала діяльність і взаємодію громадських об'єднань в сфері фізичної культури і спорту із органами державної влади. Наслідком негативних економічних, політичних, суспільних явищ стали ліквідація низки добровільних спортивних товариств, які фінансувались за принципом належності до певної виробничої галузі, занепад матеріально-технічної бази, а відсутність фахового управління адаптованого до економічних реалій сьогодення призвели до стану перманентної кризи в їх діяльності. Наразі стали поширюватися такі форми громадських об'єднань як федерації за видами спорту, спортивні спілки (учнівської та студентської молоді де засновниками виступають юридичні особи – навчальні заклади), спортивні клуби вищих навчальних закладів, центри фізичного здоров'я, які прийшли на зміну пострадянським громадським об'єднанням у сфері фізичної культури та спорту. Перші суттєві кроки з визначення правових засад їх діяльності були зроблені з прийняттям у 1992 році Законів України “Про об'єднання громадян”, який у 2013 році був замінений Законом України “Про громадські об'єднання” [7] та у 1993 році “Про фізичну культуру і спорт”

[8]. Цими нормативно-правовими актами було закладено підвалини правового регулювання взаємовідносин громадських об'єднань із органами державної влади. Чинний Закон України "Про фізичну культуру і спорт" [8] визначає правові засади регулювання діяльності суб'єктів фізичної культури та спорту, до яких законодавцем віднесено: спортивні клуби, дитячо-юнацькі спортивні школи, спеціалізовані навчальні заклади спортивного профілю, школи вищої спортивної майстерності, центри олімпійської підготовки, центри студентського спорту вищих навчальних закладів, фізкультурно-оздоровчі заклади, центри фізичного здоров'я населення, центри фізичної культури і спорту інвалідів, колективи фізичної культури, фізкультурно-спортивні товариства, спортивні федерації, громадські організації фізкультурно-спортивної спрямованості учнів та студентів, громадські організації фізкультурно-спортивної спрямованості ветеранів фізичної культури і спорту, Національний олімпійський комітет України, громадські організації паралімпійського та дефлімпійського руху, Спортивний комітет України. Як свідчить аналіз цієї статті закону, законодавцем віднесено до суб'єктів як і заклади фізичної культури і спорту, які безпосередньо надають послуги населенню, так і громадські організації, які діють дещо на інших правових підставах, мають інші функції та правові, економічні засади своєї діяльності, і які можуть виступати засновниками закладів фізкультурно-спортивного спрямування для реалізації своїх статутних завдань. Усе це свідчить про необхідність розмежування суб'єктів фізичної культури та спорту за цільовою та функціональною ознаками. В даному контексті розглянемо основні права громадських об'єднань в сфері фізичної культури і спорту, визначених у законі:

- співпрацюють з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері фізичної культури та спорту, іншими центральними органами виконавчої влади, відповідними структурними підрозділами місцевих державних адміністрацій та органами місцевого самоврядування, іншими громадськими організаціями фізкультурно-спортивної спрямованості на підставі договорів, що укладаються відповідно до законодавства;

- користуються підтримкою та координують свою діяльність з органами державної влади в частині розвитку відповідних видів спорту, проведення змагань, представлення України у відповідних міжнародних федераціях за видами спорту тощо.

Окремим правовим статусом наділено Олімпійський комітет України, Спортивний комітет України, громадські організації спорту інвалідів, яким на дорадницьких засадах делеговано співпрацювати із суб'єктами сфери фізичної культури і спорту, які забезпечують розвиток олімпійських, неолімпійських, видів спорту, параолімпійський, дефлімпійський спорт тощо; брати участь у наданні всеукраїнським спортивним федераціям з олімпійських, неолімпійських, параолімпійських, дефлімпійських видів спорту статусу національної спортивної федерації з відповідного виду спорту; брати участь у підготовці та реалізації заходів, спрямованих на забезпечення підготовки національних збірних команд України до участі в Олімпійських, Дефлімпійських, Параолімпійських іграх та інших міжнародних спортивних заходах, що проводяться Міжнародним та Європейським олімпійськими комітетами іншими міжнародними установами; органи державної влади сприяють розвитку матеріально-технічної бази вище наведених громадських організацій, надають фінансову та організаційну допомогу щодо розвитку олімпійського, параолімпійського, дефлімпійського спортивного руху; органи місцевого самоврядування можуть підтримувати діяльність місцевих осередків та надавати їм фінансову та організаційну допомогу для розвитку їх діяльності в регіонах.

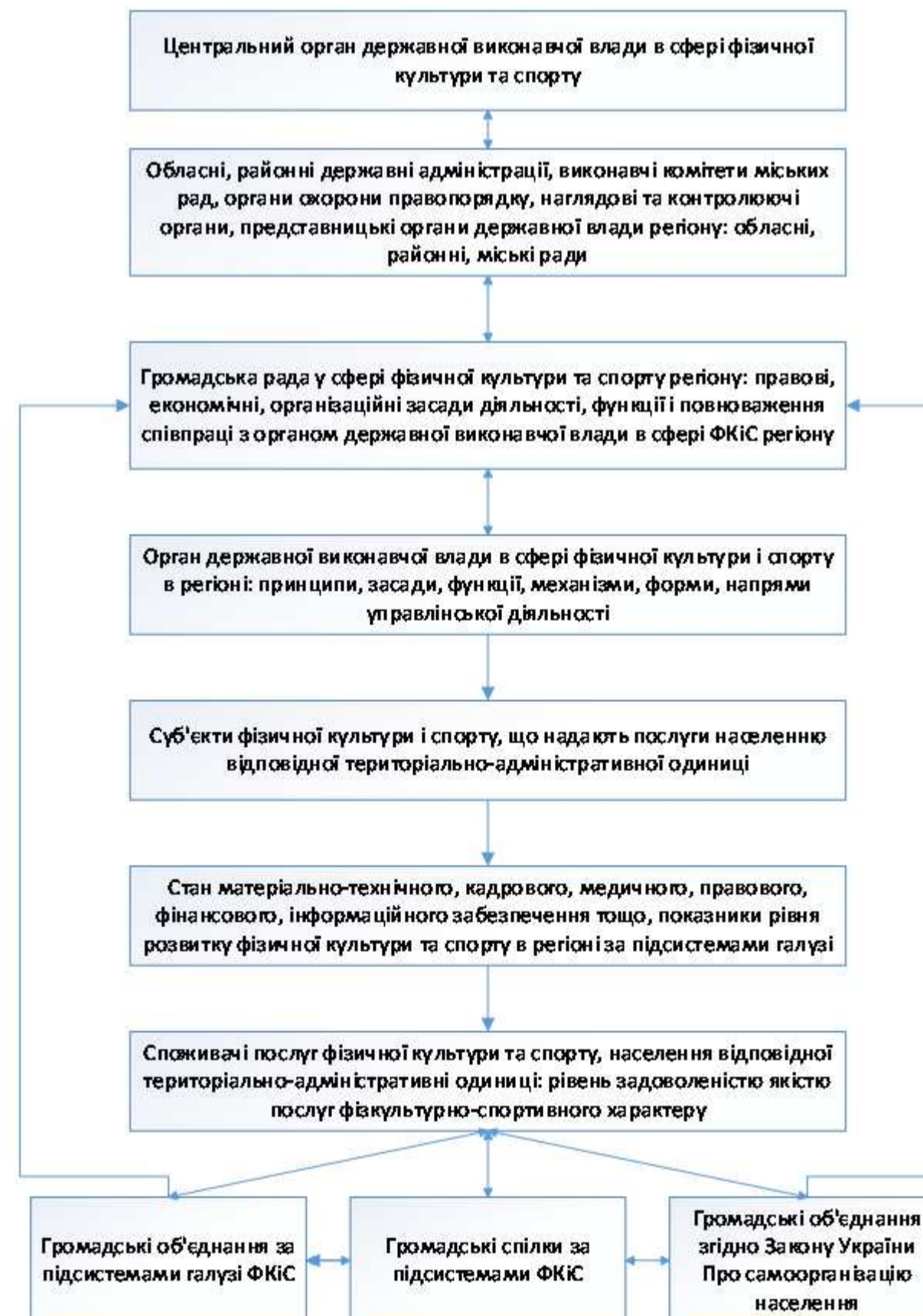

Рис. 1. Контур взаємодії органів державної виконавчої влади з громадськими організаціями та населенням регіону в сфері фізичної культури та спорту

Вагомим кроком щодо розширення прав громадських об'єднань в сфері фізичної культури і спорту стало ухвалення Кабінетом Міністрів України постанови “Про забезпечення участі громадськості у формуванні та реалізації державної політики”, Указ Президента України “Питання сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні” [9,10]. У постанові визначено порядок проведення органами виконавчої влади консультацій з громадськістю з питань формування та реалізації державної політики. Постановою було зобов'язано органи виконавчої влади в обов'язковому порядку проводити консультації з громадськістю у формі публічного громадського обговорення щодо:

- проектів нормативно-правових актів, що мають важливе суспільне значення і стосуються конституційних прав і свобод, інтересів і обов'язків громадян, а також актів, якими передбачається надання пільг чи встановлення обмежень для суб'єктів господарювання та інститутів громадянського суспільства, здійснення повноважень місцевого самоврядування, делегованих органам виконавчої влади відповідними радами;

- проектів державних і регіональних програм економічного, соціального і культурного розвитку, рішень стосовно стану їх виконання;

- звітів головних розпорядників бюджетних коштів про їх витрачання за минулий рік.

Форма взаємодії з громадськими об'єднаннями визначалась у вигляді публічного обговорення шляхом проведення конференцій, форумів, громадських слухань, засідань за круглим столом, зборів, зустрічей із громадськістю, теле- або радіодебатів, інтернет-конференцій, електронних консультацій.

Цією ж постановою було затверджено Типове положення про громадську раду при міністерствах, інших органах виконавчої влади, державних адміністраціях тощо. Рада визначалась, як виборний, консультативно-дорадчий орган, який має забезпечувати участь громадян в управлінні державними справами, здійснювати громадський контроль за діяльністю органів виконавчої влади, налагоджувати ефективну взаємодію з громадськістю органів державної влади. До основних завдань таких рад віднесено: створення умов для реалізації громадянами конституційного права на участь в управлінні державними справами; здійснення громадського контролю за діяльністю органів виконавчої влади; сприяння врахуванню органом виконавчої влади громадської думки під час формування та реалізації державної політики.

Відповідно до покладених на ради завдань вони повинні здійснювати наступну діяльність: готувати та подавати пропозиції до орієнтовного плану проведення консультацій з громадськістю, а також щодо проведення консультацій, не передбачених цим планом; готувати та подавати органу виконавчої влади пропозиції щодо організації консультацій; подавати пропозиції щодо підготовки проектів нормативно-правових актів з реалізації державної політики у відповідній сфері, удосконалення роботи державного органу; проводити відповідно до законодавства громадську експертизу та громадську антикорупційну експертизу проектів нормативно-правових актів; здійснювати громадський контроль за врахуванням органом пропозицій та зауважень громадськості, а також дотриманням ним нормативно-правових актів, спрямованих на запобігання та протидію корупції; в обов'язковому порядку інформувати громадськість про свою діяльність, прийняті рішення та їх виконання на офіційному веб-сайті органу та в інший прийнятний спосіб; збирати, узагальнювати та подавати органу виконавчої влади інформацію про пропозиції громадських організацій щодо вирішення питань, які мають важливе суспільне значення; організовувати публічні заходи для обговорення актуальних питань розвитку галузі чи адміністративно-територіальної одиниці.

Для забезпечення виконання сукупності завдань таким радам надано право в частині: утворювати постійні та тимчасові робочі органи; залучати до роботи ради працівників органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, науковців, експертів інших фахівців; організовувати та проводити семінари, конференції тощо; отримувати в установленому порядку від органів державної влади інформацію необхідну для забезпечення діяльності ради; отримувати від органу проекти нормативно-правових актів з питань, що потребують проведення консультацій з громадськістю.

Громадський контроль в сфері фізичної культури та спорту, як вид цивільного демократичного контролю визначається суб'єктом, об'єктом, змістом та юридичними фактами. Суб'єктом виступають громадяни України, громадські об'єднання, громадські спілки відповідно правовий статус яких визначений в Законі України “Про громадські об'єднання” [7]; об'єктом (предметом) виступає державно-владна діяльність органів державної виконавчої влади в сфері фізичної культури та спорту, яка здійснюється у відповідності до Конституції України та інших нормативно-правових актів; змістом в цьому контексті є взаємні права та обов'язки суб'єктів контролю та органів державної влади в сфері фізичної культури та спорту; юридичними фактами виступають – інформація про діяльність органів державної виконавчої влади в сфері фізичної культури та спорту та заходи реагування на результати такої діяльності [4].

На нашу думку, проведений аналіз нормативної бази з питань повноважень громадських органів з питань здійснення громадського контролю в сфері фізичної культури і спорту дозволяє констатувати відсутність наявності дієвого контролю в повному розумінні цього поняття, оскільки відсутні правові механізми безпосереднього впливу на діяльність органів державної виконавчої влади в сфері фізичної культури та спорту, можливості притягувати винних посадових осіб до юридичної відповідальності за допущені правопорушення, не належне виконання обов'язків щодо реалізації державної політики в сфері фізичної культури та спорту тощо. В даному контексті важливим є питання проведення громадської експертизи, як форми здійснення громадського контролю.

Зважаючи на завдання нашого дослідження нами розроблено пропозиції щодо удосконалення правового механізму взаємодії громадських організацій в сфері фізичної культури і спорту з органами державної влади загальний контур якого представлений у рисунку 1.

З метою посилення соціальної відповідальності органів державної влади в сфері фізичної культури та спорту регіону, яка полягає в свідомому виконанні своїх функцій, обов'язків перед територіальною громадою, дотримання законів і етичних норм, прагненні досягнути публічно проголошених цілей політики розвитку фізичної культури і спорту в регіоні, необхідно сприяти утворенню регіональних рад фізичної культури і спорту, які мають функціонувати як громадські спілки згідно Закону України “Про громадські об'єднання”. Така регіональна громадська рада має бути заснована провідними фізкультурно-спортивними громадськими організаціями регіону, юридичними особами і серед яких мають бути: обласні осередки Національного олімпійського комітету України, Спортивного комітету України, громадських організації паралімпійського, дефлімпійського спорту, спортивних спілок учнівської та студентської молоді, громадські організації, що діють у відповідності до Закону України “Про органи самоорганізації населення”, окремі федерації за видами спорту, які по певним причинам не є членами відповідних комітетів тощо. На нашу думку, основним статутним завданням діяльності таких рад мають стати здійснення громадського контролю та проведення громадської експертизи діяльності органів державної влади в сфері фізичної культури та спорту, із наданням таким радам юридично закріплених повноважень щодо вжиття відповідних заходів за результатами їх проведення за узгодженням регламентом. Також на нашу думку, для того щоб такі ради не використовувались з метою дискредитації органів державної влади до їх повноважень, також слід віднести проведення вищезначених заходів щодо діяльності їх членів, а саме в частині реалізації покладених на них завдань згідно двосторонніх угод про співпрацю, витрачанням бюджетних коштів тощо. Результати проведених експертиз мають заслуховуватись на щорічних звітних конференціях із затвердженням відповідних рішень.

Проведення громадської експертизи передбачає здійснення наступних організаційних складових: визначення предмету експертизи на основі вивчення громадської думки, офіційне рішення органу влади щодо здійснення експертизи, створення групи незалежних громадських експертів, проведення підготовчої роботи як з боку органів влади, так і з боку громадської ради, організація і проведення експертизи із подальшим ухваленням експертних висновків, обговорення та схвалення рішень на звітній конференції, забезпечення здійснення контролю за виконанням результатів експертизи. Важливою складовою тут має стати закріплення за громадськими експертизами відповідного державного юридичного статусу. Таке закріплення має відбутись шляхом внесення змін в ряд нормативно-правових актів, а саме: Законів України “Про органи самоорганізації населення”, “Про громадські об'єднання”, “Про місцеве самоврядування в Україні”, “Про місцеві державні адміністрації”, “Про центральні органи виконавчої влади”, “Про фізичну культуру і спорт”, відобразатись у новій постанові Кабінету Міністрів України щодо врегулювання процесу проведення громадської експертизи та впровадження її результатів в діяльність органів державної влади в сфері фізичної культури та спорту.

На нашу думку, до повноважень органів управління таких громадських рад необхідно віднести наступні:

- проведення експертиз та участь у розробці програм розвитку фізичної культури та спорту в регіоні;

- участь в розробці та проведенні експертиз нормативно-правових актів в сфері фізичної культури та спорту;

- отримання комплексної інформації щодо стану соціальних проблем в сфері фізичної культури та спорту від відповідних органів державної влади;

- отримання інформації щодо проблем і потреб зацікавлених сторін, що сприятиме визначенню подальших пріоритетів;

- аналіз та оцінка ефективності з точки зору виконавців, так і з точки зору якості соціальних фізкультурно-спортивних послуг;

- аналіз ефективності взаємодії суспільних, державних, муніципальних і приватних структур в сфері фізичної культури та спорту;

- прогноз розвитку ситуації в найближчій та віддаленій перспективі;

- за результатами проведених громадських експертиз рішенням вищого органу управління громадської ради звертатись до центрального органу державної виконавчої влади, голів обласних, районних державних адміністрацій, голів відповідних рад, виконавчих комітетів, представницьких органів державного управління в регіоні, щодо проведення кадрових ротаций в органах державної влади в сфері фізичної культури і спорту, накладенні адміністративних стягнень, притягненні до відповідальності посадових осіб в установленому законом порядку, вносити пропозиції щодо врегулювання соціально важливих питань в сфері фізичної культури і спорту для населення регіону із обов'язковим контролем за ходом їх виконання органами державної влади.

На нашу думку в результаті впровадження вищезначених заходів щодо удосконалення правового механізму взаємодії громадських органів з органами державної влади в сфері фізичної культури та спорту мають бути отримані такі соціально-значущі корисні результати:

- підвищити якісний рівень участі громадськості в державному управлінні фізичною культурою і спортом на регіональному рівні;
- організувати конструктивний діалог між владою і громадянами, посилюючи тим самим засади розвитку громадянського суспільства;
- забезпечити реальний вплив громадськості на органи державної влади в сфері фізичної культури та спорту в справі розвитку галузі на теренах відповідної територіально-адміністративної одиниці;
- посилити відповідальність органів державної влади в сфері фізичної культури і спорту перед громадськістю завдяки впровадженню реального механізму притягнення до відповідальності посадових осіб винних у правопорушеннях, корупції тощо;
- надати органам державної влади в сфері фізичної культури та спорту конкретні та легітимні методи реалізації їх зобов'язань перед громадськістю;
- залучити для розв'язання проблем розвитку галузі в регіоні найбільш прогресивні верстви населення;
- посилити комунікацію між владою та громадськістю, зорієнтувати владу на вирішення проблем та нагальних соціально-економічних питань розвитку галузі;
- створити умови врахування нових ідей, думок та альтернатив розвитку сфери фізичної культури та спорту в регіоні;
- допомогти знизити напругу та деполітизувати процес державного управління в сфері фізичної культури та спорту регіону.

Таким чином, підводячи підсумки проведеного дослідження необхідно відзначити, що наразі актуальним є посилення ролі громадських організацій в справі управління розвитком фізичної культури та спорту в регіонах України, впровадження дієвих правових механізмів контролю за діяльністю влади, посилення соціальної відповідальності за її результати.

Перспективи подальших розвідок у цьому напрямку. Подальші наукові пошуки можуть бути спрямовані на визначення змісту функцій, повноважень відповідних місцевих, регіональних громадських рад в сфері фізичної культури і спорту, відпрацювання механізму проведення громадської експертизи.

Список використаних джерел:

1. Гасюк І. Л. Економіко-правові аспекти державного стимулювання розвитку фізичної культури та спорту в Україні / І. Л. Гасюк // Актуальні проблеми державного управління : зб. наук. пр. ОРІДУ. – Одеса: Вид-во ОРІДУ НАДУ, 2011. – № 2(46). – С. 58–61.
2. Гасюк І.Л. Нормативно-правові засади удосконалення діяльності галузі “Фізична культура і спорт” / І.Л. Гасюк // Економіка та держава. – 2013. – № 10 – С. 119-122.
3. Гасюк І.Л. Пріоритетні напрями удосконалення системи державного управління фізичною культурою і спортом / І.Л. Гасюк // Економіка та держава. – 2013. – № 11 – С. 129-133.
4. Денисюк С.Ф. Сутність громадського контролю: співвідношення понять у теорії та законодавстві [Електронний ресурс] / С.Ф. Денисюк // Актуальні проблеми державного управління. – 2008. – № 2 (34). – Режим доступу до журналу: <http://www.kbuapa.kharkov.ua/e-book/apdu/2008-2/doc/5/07.pdf> <<http://www.kbuapa.kharkov.ua/e-book/apdu/2008-2/doc/5/07.pdf>>
5. Енциклопедія державного управління: у 8 т.: [Т.2.: Методологія державного управління] / наук.-ред. колегія: Ю.В. Ковбасюк (голова) та ін. – К.: НАДУ, 2001. – 692 с.
6. Рабінович П.М. Громадянське суспільство і права держава (загально-теоретичні міркування) // Українське право. – 1996. – № 3. – С. 30-34.
7. Форум: Законодавство України – 2014. – Документ 4572-17, чинний, поточна редакція від 02.03.2014, підстава 767-18 <<http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/767-18>> – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/4572-17> <<http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/4572-17>> – Закон України “Про громадські об'єднання”.
8. Форум: Законодавство України. – 2014. – Документ 3808-12, чинний, поточна редакція від 05.12.2012, підстава 5460-17 – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=3808-12> <<http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=3808-12>> – Верховна Рада України. Закон України “Про фізичну культуру і спорт”.
9. Форум: Законодавство України. – 2014. – Документ 32/2012, чинний, поточна редакція від 02.07.2013, підстава 343/2013 <<http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/343/2013>> – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/32/2012> <<http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/32/2012>> – Указ Президента України “Питання сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні”.
10. Форум: Законодавство України. – 2014. – Документ 996-2010-п, чинний, поточна редакція від 05.02.2013, підстава 61-2013-п <<http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/61-2013-%D0%BF>> – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/996-2010-%D0%BF> <<http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/996-2010-%D0%BF>>. – Кабінет Міністрів України. Постанова “Про забезпечення участі громадськості у формуванні та реалізації державної політики”.

References.

1. Hasiuk, I.L., (2011), “Economic and legal aspects of the state stimulation of development of physical culture and sports in Ukraine”, Aktual'ni problemy derzhavnoho upravlinnia : zb. nauk. pr. ORIDU. vol. 2(46), pp. 58-61.
2. Hasiuk, I.L., (2013), “Normative-legal basis to improve the industry “Physical culture and sport”, Ekonomika ta derzhava. vol. 10 ,pp. 119-122.
3. Hasiuk, I.L., (2013), “Priority directions of improvement of the system of state administration physical culture and sports”, Ekonomika ta derzhava. vol. 11,pp. 129-133.
4. Denysiuk S.F., (2008), “The essence of social control: the correlation of the notions in the theory and legislation”, Aktual'ni problemy derzhavnoho upravlinnia. vol. 2 (34). available at: <http://www.kbuapa.kharkov.ua/e-book/apdu/2008-2/doc/5/07.pdf> <<http://www.kbuapa.kharkov.ua/e-book/apdu/2008-2/doc/5/07.pdf>>.
5. Kovbasiuk, Yu.V., (2011), Entsiklopediia derzhavnoho upravlinnia: t. 2 [Encyclopedia of public administration: so. 2], NADU, Kyiv, Ukraina.
6. Rabinovych P.M., (1996), “Civil society and legal state (General the oretical reasoning)”, Ukrains'ke pravo. vol. 3,pp. 30-34.
7. Legislation Of Ukraine., (2014), The Verkhovna Rada Of Ukraine. The law of Ukraine “About public associations”, available at: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/4572-17> <<http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/4572-17>> (Accessed 12 December 2013).
8. Legislation Of Ukraine., (2014), The Verkhovna Rada Of Ukraine. The law of Ukraine “On physical culture and sport”, available at: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=3808-12> <<http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=3808-12>> (Accessed 12 December 2013).
9. Legislation Of Ukraine., (2014), The Verkhovna Rada Of Ukraine. The President of Ukraine decree “Issues of promoting the development of civil society in Ukraine”, available at: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/32/2012> <<http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/32/2012>> (Accessed 12 December 2013).
10. Legislation Of Ukraine., (2014), The Verkhovna Rada Of Ukraine. The Cabinet Of Ministers Of Ukraine. The resolution “On ensuring public participation in formation and implementation of state policy”, available at: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/996-2010-%D0%BF> <<http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/996-2010-%D0%BF>> (Accessed 14 December 2013).

Стаття надійшла до редакції 15.12.2013 р.